

РЕШЕНИЕ

№ 17606

гр. София, 10.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Петър Савчев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2266** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. Б. А., подадена чрез адв. П., срещу Решение № 89/09.01.2026 г. по НАХД № 15391/2025 г. по описа на СРС, НО, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 25-4332-022862/15.09.2025 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“-Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП-СДВР/ за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което на основание чл. чл. 182, ал. 5, вр. с ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложена глоба в размер на 800 лева, както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е необосновано и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Сочи се, че нито в административноказателното производство, нито в съдебното производство са изяснени напълно всички относими факти, касаещи установеното нарушение. Според касатора, неправилно СРС е приел, че нарушението е извършено именно от санкционираното лице, като не е кредитирал показанията на свидетеля С. Х. А., от които е видно, че най-вероятно той е управлявал МПС. Твърди се, че в АУАН, както и в НП не е посочено точното място на извършване на нарушението. Изложени са аргументи, че не е ясно дали има поставен пътен знак и какво ограничение на скоростта предвижда той в пътния

участък, в който е констатирано нарушението, тъй като по делото на СРС не е приложена схема на пътния участък. Незаконосъобразно не е обсъдено от СРС дали са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН и определяне на случая като маловажен. Иска се отмяна на решението на СРС и на издаденото НП.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява. В представени по делото писмени бележки, чрез адв. П., моли касационната жалба да бъде уважена.

Ответникът - началник сектор в отдел „Пътна полиция“-Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП-СДВР/ - в съдебно заседание не се явява и не се представлява. По делото е постъпило писмено становище, в което са изложени доводи за неоснователност на касационната жалба и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, II касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

От фактическа страна, въз основа на събраните писмени доказателства, въззивният съд е приел за установено, че на 26.06.2025 г. около 19.49 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Д. Б. А. е управлявал лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] при ограничение 50 км/ч. за населено място, със 82 км/ч. Нарушението е установено с АТСС „CORDON-M2“ №MD.

От лицето е попълнена декларация, че то е управлявало МПС.

Съставен е АУАН бл. № 021223/29.08.2025 г. Въз основа на АУАН е издадено НП № 25-4332-022862/15.09.2025 г., като от администраивнонаказващия орган е установено, че нарушението е системно по смисъла на чл. 182, ал. 5, вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП, извършено след влизане в сила на електронен фиш серия К №10356139, влязъл в сила на 22.03.2025 г. и на Електронен фиш серия К №10295887, влязъл в сила на 22.03.2025 г.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществено процесуални нарушения, както и че установеното нарушение е безспорно извършено.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, като съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН, поради което следва да се приеме, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Страните не спорят, че с процесното НП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 800 лв., както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 182, ал. 5, вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП урежда максималните скорости на движение, с които водачите на МПС следва да се съобразяват, при движение в населено място и извън него, съобразно

категорията МПС. Отклонение от това правило е въведено в ал. 2, в която е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Участъкът от пътя, по който е управлявано процесното МПС е бил с ограничение от 50 км.ч. за населено място.

Направеното в касационната жалба възражение, че не са налице доказателства, удостоверяващи ограничението на скоростта в пътния участък, в който е установено нарушението, е необосновано. От касатора не са направени възражения, че участъкът не се намира в населено място, нито са ангажирани доказателства в тази насока.

Съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В административнонаказателната преписка се съдържа декларация, според която МПС в момента на установяване на нарушението е било управлявано лично от наказаното лице, поради което направените в касационната жалба възражения, че не е установено кой е управлявал МПС са неоснователни.

Съгласно чл. 182, ал. 5, вр. с чл. 1, т. 4 от ЗДвП, за превишаване на скоростта в населено място с 31-40 км.ч, когато нарушението е системно се налага глоба в размер на 800 лв., както и административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. В процесния случай е безспорно, че извършеното нарушение е системно, поради което НП в частта на определената санкция е законосъобразно.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 66,47 евро /130 лв./.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 89/09.01.2026 г. по НАХД № 15391/2025 г. по описа на СРС, НО, 104 състав.

ОСЪЖДА Д. Б. А. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66,47 евро /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента/ - разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: